

[Annelise Gotfredsen]

Risø for det arbejde, de har gjort i den tid, der er gået. Det store arbejde med nuklearforskning kommer jo Danmark og hele verden til gode, og det fortsætter da også. Nuklearforskning indgår jo også sammen med den øvrige forskning på Risø, og vi er helt trygge ved, at den er i deres hænder.

Svend Erik Hovmand (V):

Også fra venstres side føler vi et behov for at complimentere Risø for det arbejde, de har gjort igennem en årrække på dette væsentlige område. Vi erkender, at der efter flertalsbeslutningen om energiplanlægning uden atomkraft nu er behov for den ajourføring, som her foreslås, og det vil vi anbefale til en hurtig og positiv behandling i udvalget.

Riishøj (SF):

Dette lovforslag er jo et forslag, der har udgangspunkt i loven fra 1976, altså for 10 år siden, og det undrer mig nu, at socialdemokratiet kan holde den tale, som man gør i dag. Jeg kunne måske have forestået det for 10 år siden, men jeg vil dog lige gå lidt tilbage i tiden. Hvis vi tager betænkningerne og afstemningerne i forbindelse med den lov, der blev vedtaget for 10 år siden, var der ikke tale om, at denne lovgivning blev vedtaget enstemmigt. Den blev vedtaget med de socialdemokratiske og de borgerlige stemmer, men jeg vil gøre opmærksom på, at det radikale venstre og socialistisk folkeparti i sin tid i betænkningen – og den vil jeg citere fra – udtrykte, at »der er behov for en bred koordinering af dansk energipolitik, og at der må gennemføres en langsigtet og rullende planlægning heraf. Mindretallet er af den opfattelse, at den foreslåede formålsparagraf« – for loven som helhed, underforstået – »er for snæver, at energirådet burde tillægges øgede beføjelser samt have en anden sammensætning, og at Risøs status bør ændres, og det har som konsekvens heraf stillet en række ændringsforslag.« Det gjorde det radikale venstre og SF i fællesskab.

Så er spørgsmålet, om det, der er sket siden da, kan berettiggende, at man ændrer syn på Risøs indplacering i dansk energipolitik, og her har vi i SF den opfattelse, at det er der al mulig god grund til.

Når man vurderer dette lovforslag, må der være to grundkriterier for vurderingen.

Det ene er det rent forskningsmæssige, det organisatoriske. Det er spørgsmålet om Risøs indplacering i hele sektorforskningssystemet, det er spørgsmålet om samspillet mellem Risø og f.eks. DTH og universitetsforskningen, det er Risøs indplacering i forhold til miljøministeriets sektorforskning. Hele den problematik er det meget vigtigt at få kulegravet grundigt i udvalget, og vi skal i hvert fald have en udtalelse fra planlægningsrådet for forskningen om det rent organisatoriske. Vi har det udgangspunkt, at der i høj grad er et behov for nærmere at undersøge selve det organisatoriske, det koordinerende, i denne forbindelse.

Det andet er det rent indholdsmæssige, det energipolitiske, og her må kriteriet være, om Risø, som det fungerer i dag – for det er jo det, der nu bliver stadfæstet i loven – er støttende for en energipolitik uden atomkraft. Her må jeg sige, at Risøs forskningsprofil, sådan som vi har fået den beskrevet i de seneste årsberetninger, ikke virker overbevisende. Der burde som konsekvens af det nej til atomkraft, et flertal i folketinget vedtog, være sket en kraftig forskydning i forskningspolitikken og forskningsopgaverne over mod en forskning, der klart og entydigt lægger vægt på en ressourcebesparende og miljøvenlig energipolitik, og denne forskning bør ikke nødvendigvis ske på Risø. Jeg synes nok, det ville være rimeligt, at man i den forbindelse lavede en helhedsanalyse over, hvordan man mest effektivt kan bruge forskningsmidlerne, og det lægges der ikke op til i lovforslaget. Der virker ligesom indbygget i dette lovforslag en Parkinsons lov: man har en institution, og den skal bruges til et eller andet; men den bliver i hvert fald ikke energipolitisk entydigt brugt til noget, der peger fremad mod en energipolitik uden atomkraft.

Vi vil i hvert fald ikke have, at dette lovforslag går hurtigt igennem udvalget. Der er behov for en lang række spørgsmål, ikke mindst vedrørende de arbejdsopgaver, som Risø har påtaget sig, og der er i høj grad grund til at bore i tallene i lovforslagets bemærkninger, hvorefter den atomkraftrelaterede forskning er faldet fra 8 til 4 pct. De tal skal i hvert fald efterprøves grundigt. Der er sat spørgsmålstegn ved dem adskillige gange, og det er i hvert fald en fortalelse, når det siges, at det er et fald fra 8 til 4 pct. af de samlede ressourcer. Det er kun af forsknings-